

WEEKBRIEF
23 augustus –
6 september 2020

De Weekbrief wordt samengesteld door Leo Fijen. Info naar moniquefijen@hotmail.com
Zie ook www.marthamaria.nl

De viering op zondag 16 augustus stond in het teken van Maria Tenhemelopneming. Hieronder een aantal onderdelen uit de viering, uitgesproken door de ondergetekenden.

Mijn Maria

Toen ik jong was gingen jongeren vaak naar Kevelaer. Mijn vader was Broedermeester van Onze Lieve Vrouw van Kevelaer. Dat had hij van zijn vader overgenomen. In Kevelaer daar leerden katholieke jongens en meisjes elkaar kennen. Je ging voor de bedevaart, maar er zijn ook verschillende huwelijken ontstaan. Je ging ook om te bidden voor een goed leven. In 1970 leerde ik Ria kennen, die de doopnamen Maria Christina had.

Mijn vader ging vaak met Ria naar Kevelaer nadat mijn moeder in 1974 overleden was, om te bidden en te zingen voor familie en gezin. Ria en ik staken vaak een kaarsje bij Maria op als we ergens anders waren, maar ook hier in de kerk.

Zo was Maria steeds weer aanwezig, in gesprek en gebed.

Het Wees Gegroet vond Ria geen leuk gebed, want daarin werd je iedere keer weer herinnerd aan de dood.

Ria heeft begin jaren 90 het Broedermeesterschap van mijn vader overgenomen.

Toen ik in 1996 stopte met de boerderij was onze eerste grote vakantie naar Lourdes en daar heb ik de Nederlandse vlag gedragen, dat was een hele belevenis.

Ik ging vaak met mijn Ria naar Kevelaer en ook naar Lourdes.

Bij Maria kan je altijd terecht voor vragen, je kunt bidden om kracht, sterkte en troost. Ze is er altijd voor je.

Arie Kemp

Mijn Maria

In de viering van Maria ten Hemelopneming op zondag 16 augustus 2020; er klinkt een muziekdoosje met het lied 'Te Lourdes op de bergen..'

Dit muziekdoosje heeft mijn vader meegebracht van zijn bedevaart naar Lourdes. De datum staat op de onderkant: september 1961. Het stond altijd op zijn nachtkastje. Omdat mijn vader ziek was ging hij mee naar Lourdes. Hij is er lichamelijk niet beter van geworden. Toen mijn ouders waren overleden wilden alle broers en zussen graag het muziekdoosje hebben. Dus werd er geloot en ik was de gelukkige. Soms draai ik het doosje nog eens op om naar de muziek te luisteren. Mijn oudste zus heeft de naam Maria gekregen. Uit eerbied hebben mijn ouders haar de eerste zeven levensjaren in het blauw gekleed. Dat was wel bijzonder. Als ik dit nu vertel klinkt het ongeloofwaardig.

Gerda Sonderman

Mijn Maria

Maria Als ik aan Maria denk, denk ik aan Moeder Maria, de moeder van het kindje Jezus en van ons allemaal. Maar ook vooral aan mijn moeder, die heette Maria Johanna. Zij was een vrolijke, lieve, geweldige moeder die 10 kinderen kreeg. 5 Zonen en 5 dochters en alle dochters kregen als doopnaam Maria, ook ik, ik heet Sonja Maria Albertina. En ook mijn dochter heet Boukje Maria Johanna. Mijn moeder was een groot Maria vereerster. Ik

ging graag mee naar de kerk en graag mee naar Maria om een kaarsje aan te steken en zeker mijn moeder heeft een tijdje gedacht dat ik het klooster in zou gaan. Nou nee, dat is niet gebeurd. Mijn moeder zong vaak het lied "Oh Sterre der Zee" en altijd als ik dat lied hoor ontroert het mij zeer. Ook het "Ave Maria" is door haar een lievelingslied geworden van mij. En ook "Als ik een klokje was" en natuurlijk "te Lourdes op de bergen". Als wij niet konden slapen zei mijn moeder niet "ga maar schaapjes tellen" maar zij zei "bid maar een paar weesgegroetjes dan slaap je zo". In de maanden mei en oktober baden we niet alleen na het avondeten het Onze Vader maar ook 10 weesgegroetjes en dan mocht ieder van ons het eerste deel alleen doen. Als wij ons zorgen maakten zei ze "leg je problemen maar bij Maria nee" en ik heb dan ook thuis een Mariabeeldje van de Maria die de knopen ontwart. Mijn moeder heeft mij door haar positieve en liefdevolle manier van leven de liefde voor Maria bijgebracht en daar ben ik haar heel dankbaar voor.

Sonja Cornelissen

Mijn Maria

Maria gaat mijn hele leven met mij mee. Het begint met mijn doopnamen: Antonius, vernoemd naar mijn opa, Johannes, naar mijn vader en Maria. Naar een mooie oude katholieke traditie: alle kinderen, niet alleen meisjes maar ook jongens, kunnen aan Maria worden opgedragen.

Met mijn Eerste Heilige Communie was er iets bijzonders aan de hand. Er heerste de kinderziekte de mazelen. Dat betekende dat een aantal kinderen niet aan de viering in de grote kerk kon meedoen. Ik ook niet. Een domper want we hadden er op gerekend en aan alle voorbereidingen meegedaan. Enkele maanden later mochten de acht kinderen, die intussen beter waren, alsnog de Eerste Heilige Communie doen. Nu in de kleine kapel van de zusters bij de kleuterschool. Daar was de ruimte beperkt. Alleen de ouders van de communicantjes konden erbij zijn. Het werd wel de meest intieme viering die ik tot dan toe

had meegemaakt. Na afloop wachtte de familie thuis. En er kwamen cadeautjes. Een dejeuner: een bord met bijpassend kop en schotel, met prachtig zoete plaatjes en tekst. Van mijn oma een beeldje van de Goede Herder. Kapelletjes van plastic met beeldjes die licht gaven in het donker. Een wijwatervaatje. Boekjes en dit Mariabeeldje van mijn peettante. Ik koester het. Het betekent voor mij behalve de relatie via Maria naar Christus ook de herinnering aan mijn overleden familieleden.

Anton Sonderman

Overweging

Mijn schoonmoeder van 93 jaar heeft het druk in augustus. Ze heeft bijna elke dag een verjaardag. Heel soms leven die mensen nog, zoals haar eigen dochter vorige week. Maar meestal niet. Als je bij mijn schoonmoeder even naar de wc gaat hangt daar een kalender, met heel veel namen. Vooral in augustus. En bijna iedere naam heeft een kruisje. Die is overleden. Maar ze blijft de verjaardagen vieren. Zo iets doen wij ook, elke viering, met de intenties. Voor de overledenen. Omdat we geloven dat de overledenen bij God zijn en daar voortleven. Dat leren we van Maria, de Maria ten Hemelopneming. Voorspreker bij God, vrouw die trouw is aan haar zoon, ook als ze haar zoon niet kan volgen. In Maria vieren we dat het leven het wint van de dood. In Maria vinden we de troost. Bij Maria kunnen we onze eigen levens neerleggen. Omdat die niet voor niets geleefd zijn, maar van en naar God gaan. We zijn hier niet toevallig. Daarvoor bidden we in de intenties straks onze handen stuk. We richten ons tot God. En vaak denken we: hoort God ons nou? Dat zal Maria ook gedacht hebben. En zeker ook de vrouw uit het Evangelie. Die bracht letterlijk een intentie bij Christus voor haar dochter. Help mijn dochter!

Christus reageert niet. Het is uiterst pijnlijk. Geen antwoord. Zijn leerlingen hebben het gehad met die vrouw. Stuur haar weg. En Christus maakt het een graadje erger. Eigen

volk eerst. Het staat er echt. Is dat nu die God die er voor iedereen is, denk ik dan, denkt u ook? Sterker nog, Christus gaat nog een stap verder. En vergelijkt haar met een hond. Misprijzend. Erger kan toch niet. Benedictus in zijn kloosterregel doet hetzelfde: iedere man of vrouw die wil intreden, wordt geweigerd. Moet vier, vijf keer terugkomen. Dan pas mag je binnen om monnik te worden. Bidden is: ik word kleiner, Hij groter. Herhalen, herhalen. Geen vernedering, maar nederigheid. Deze vrouw houdt vol, net als Maria. Heb medelijden, help mij. Dai is de sleutel tot het hart van Christus. Daarmee gaat de deur van de hemel open. Lieve God, help mij. Lieve God, zie mij. Bidden is doen als Maria: in bescheidenheid en nederigheid er zijn voor God. En dan maakt God waar wat er in de eerste lezing staat. Geen eigen volk eerst, maar God is er voor iedereen, ook voor deze vrouw uit het Evangelie. Ook voor ons in onze intenties. Als we maar niet zelf voor God willen spelen, als we maar niet denken dat wij de regie in handen hebben. Dan is God bij alle slachtoffers en nabestaanden van Beiroet,

maar ook bij ons: in de vrouw die bidt voor haar zus, in de vrouw die bidt voor haar moeder een jaar geleden overleden, in de man die worstelt met zijn gezondheid, in de mensen die hier weer voor het eerst zijn, in de ouders die niet kunnen wachten om grootouders te worden, in de man die zijn vrouw nog elke dag mist. God is hier, bij ons, gewone mensen uit Maartensdijk en omgeving. Omdat we hardop bidden: help ons, heb medelijden. En ook in onze verbondenheid met de doden. Want in God is geen dood. Dat vieren we ook met Maria ten Hemel Opgenomen. Tot voorbij de grenzen van de dood. Daarom is de vrouw die we hier vrijdag hebben weggedragen Lida Schuurman bij God, levend door de dood heen. Terug naar mijn schoonmoeder, 93 jaar. Zondag 16 augustus. Ze belt iedere dag. En als ze straks belt, begint ze over de verjaardag van Henk. Al heel lang dood, lieve man, maar levend bij God. Omdat Maria ook voortleeft bij God. Die hemel is er niet alleen voor Maria maar voor iedereen. Amen.

Leo Fijen

Ad Kemp

Maandag 17 augustus heeft Ad Kemp een ongeluk gehad in zijn eigen tuin. Bij het afzagen van een paar takken is hij naar beneden gevallen .

Hij is naar het ziekenhuis vervoerd en daar constateerde men botbreuken en een hoofdwond. Hij wil graag thuis revalideren, dus hij zal vermoedelijk binnenkort thuiskomen. Bezoek is niet wenselijk , maar stuur Ad en Ria een kaartje waardoor zij zich verbonden voelen met ons. Heel veel sterkte toegewenst.

Adres: Ad Kemp Sterrenlaan 12 3738 XA Maartensdijk

Weekbrief

Gedurende de afgelopen maanden hebben An Kolfshoten, Corrie Bosman en Gerda Sonderman de Weekbrief bezorgd bij een aantal parochianen die niet beschikken over internet en daarom de Weekbrief niet digitaal kunnen ontvangen.

Nu de kerk weer open is, ook op zaterdagmiddag van 14-16 uur, stopt deze "bezorgservice". De Weekbrief vindt u op zondag in uw liturgieboekje in de kerk, op zaterdagmiddag zullen een aantal brieven klaarliggen om mee te nemen.

Dank aan de bezorgers!

Nieuw boek van de hand van Conny Coppen: " Dansen met de dood"

"Als de 9-jarige Christel plotseling haar broertje verliest, stort haar wereld in. Hoe diep dit trauma haar leven heeft bepaald, wordt helder als ze op haar 45^e kanker krijgt. De zoektocht naar genezing brengt haar diepe helende ervaringen en inzichten. Als natuurgeneeskundig therapeut heeft ze weerstand tegen de reguliere behandelingen. Maar is dat wel verstandig?"

Conny Coppen (1960) werkt sinds 1984 met mensen op het gebied van natuurlijke gezondheid, bewustwording en zingeving. Dit is haar zesde boek.

Zie www.connycoppen.nl

Elke zaterdag 14.00-16.00 uur kerk geopend voor persoonlijk gebed en kaars opsteken

Zondag 30 aug. 10.00 uur:	Zondag 6 sep. 10.30 uur:	Zondag 13 sep. 11.00 uur:
Gebedsviering	Gebedsviering	Eucharistieviering
Isabella Goossens	An Kolfshoten	pastoor Joachim Skiba
Muziek via beeldschermen	Muziek via beeldschermen	Gijsbert van der Linden en voorzang

Misintentie zondag 30 augustus: heer Etwald Goes

Misintenties zondag 6 september: heer en mevrouw Gerard en Willy van der Horst - van Eijk; mevrouw Rian Oorthuizen – Keijzer; mevrouw Lida Schuurman - van der Woude; familie Sonderman – Wamsteker; ouders Verweij en Miltenburg; heer en mevrouw Gerard en Marie-José Janssen – Zuidberg

Anmelden voor viering verplicht: corona-vieringensm@marthamaria.nl of 06-14800252

Ook voor opgeven intenties voor "Intentieboek".

Vieringen te beluisteren via www.marthamaria.nl

De volgende Weekbrief verschijnt op 6 september

